

SENTÈNCIA 04-95 DE 24 DE FEBRER DE 1995

Introducció, cessió i detenció de petites quantitats de droga.- Principi acusatori.- Aplicació de la pena.- Error en l'apreciació de la prova.- Principi de proporcionalitat.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts va dictar sentència amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem com a responsables penalment, en concepte d'autors els dos primers i de còmplice el tercer, a Joan Josep F.A., a Joan Carles S.F., aquest en rebel·lia i a Joan Carles F. Ch., del delictes major d'introducció, cessió i detenció de petites quantitats de droga de l'article 163 del Codi Penal i els altres processats, o sigui Antoni M.T., Carles Rodolfo H.S., Carles Manuel D.S.C, Gonzalo L.D.S.C. i Eduardo Manuel G.O.L., com autors responsables del delictes major d'introducció o ús de mínimes quantitats de productes estupefaents d'altres tipus que el cannabis de l'article 169 del Codi Penal i fent-se aplicació de l'article 169 del Codi de Procediment, 23 i 53 del Codi Penal, se'ls condemna a:

1) Joan Josep F.A., a la pena de tres anys de presó, multa de 60.000.-pts i expulsió definitiva del Principat.

2) Joan Carles F.Ch., a la pena de dos anys de presó dels quals 8 mesos fermes i la resta condicional, a la multa de 60.000.-pts i a l'expulsió definitiva del Principat.

3) Joan Carles S.F., a la pena de divuit mesos de presó dels quals sis mesos fermes i la resta condicional, a la multa de 50.000.-pts i a l'expulsió definitiva del Principat.

4) Carles Rodolfo H.S. i Antoni M.T., a la pena d'un any de presó condicional, multa de 50.000.-pts cadascun d'ells i expulsió condicional.

5) Carles Manuel D.S., la pena de sis mesos de presó condicional i multa de 50.000.-pts.

6) Gonzalo L.D.S.C., la pena de quatre mesos de presó condicional i multa de 30.000.-pts.

7) Eduardo Manuel G.D.O.L., la pena de dos mesos de presó condicional i multa de 30.000.-pts.

Se'ls condemna així mateix a tots ells al pagament de les despeses processals causades.

S'ordena el comís de la quantitat de 47.000.-pts al perjudici de Joan Josep F. per aplicació de l'article 172 del Codi Penal".

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència es va alçar el recurs de suplicació interposat per la representació del processat Joan José F.A. fonamentant-se en els motius següents:

1.-Infracció del principi acusatori condemnant a una pena més greu que la sol·licitada.

2.- Error en la interpretació de la norma en quant a l'aplicació de la pena.

3.- Error en l'apreciació de la prova.

4.- Violació de l'article 10 de la Constitució del Principat.

Fa ressaltar la defensa que la formulació de la tesi atempta contra el propi principi acusatori, i per aquest motiu, han de ser fetes, des d'ara totes les reserves en quant a la seva utilització és susceptible de vulnerar l'article 10 de la Constitució. Quina conseqüència pot donar lloc a la via prevista en l'article 94 de la Llei Qualificada de Justícia i a més a més, com en el supòsit del motiu segon del propi article tercer del recurs de Suplicació el qual preveu el cas en que "s'hagi vulnerat qualsevol dret o garantia fonamental".

Afegeix que la pena de tres anys de presó ferma imposada en aplicació de l'article 163 del Codi Penal comporta una errònia interpretació de la norma en quant a la imposició de la pena des d'un punt de vista jurisprudencial. Desvirtua de totes maneres el principi de proporcionalitat i no pren en consideració ni els elements personals i familiars, ni l'absència d'antecedents penals.

Finalment considera que el principi constitucional de doble grau de jurisdicció en el procés penal no va ser respectat.

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal respon en el seu escrit que no existeix infracció del principi acusatori per quant el Tribunal de Corts s'empara en la facultat que li atorga l'article 169 del Codi de Procediment Penal i que tampoc existeixen ni error en l'apreciació de l'aprova ni violació del principi de proporcionalitat.

L'esmentat recurs es va declarar admès i prèvia la corresponent tramitació es va assenyalar dia per a la vista en la qual van confirmar els motius del recurs.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que abans de pronunciar una pena superior a la pena sol·licitada pel Ministeri Fiscal, el Tribunal de Corts va fer aplicació de l'article 169 del Codi de Procediment Penal, sense cap violació dels drets de la defensa reconeguts dins l'article 10 de la Constitució.

Que l'article 169 del Codi de Procediment Penal respecta totalment el principi acusatori i els drets de la defensa, tenint en compte que permet precisament a la defensa de donar el seu parer sobre la insuficiència de la demanda del Ministeri Fiscal.

Que aquest text assegura la independència del tribunal i la imparcialitat de la decisió en conformitat total amb els Drets Fonamentals reconeguts per la Constitució i les Convencions Internacionals.

II.-CONSIDERANT: Que el recurs de suplicació permet al condemnat d'assegurar-li un segon grau de jurisdicció, el Tribunal Superior, tenint a més a més una concepció molt amplia dels casos de suplicació previstos per la Llei, en particular, en quant a l'error en l'apreciació de la prova.

III.-CONSIDERANT: Que el principi de proporcionalitat no permet criticar una decisió que respecta el marc legal d'apreciació previst en quant a la pena sense accedir el màxim legal.

Que la jurisprudència al·legada no té caràcter de vinculant per al Tribunal de Corts que es basa sobre consideracions de repetició i de gravetat dels fets. Que a més a més no es pot comparar sentències relatives a tràfic d'heroïna amb altre de relatives a comerç de cocaïna, droga molt menys perillosa per la col·lectivitat.

IV.-CONSIDERANT: Que la qualificació dels fets és adequada, que el comportament del processat representa un autèntic perill social, donat que es tracta de la droga més perillosa per a la salut, el Tribunal de Corts va fer una correcta apreciació de la prova.

V.-CONSIDERANT: No obstant que el dit Tribunal de Corts no va prendre en consideració suficientment les circumstàncies personals i sobre tot l'absència d'antecedents penals, la pena de presó ha de ser reduïda a trenta mesos de presó ferma.

Que en canvi, la pena de multa i d'expulsió definitiva són totalment justificades, aquesta última prenent en consideració el perill important per un petit país com Andorra.

Vist la legislació vigent aplicable a la present causa,

D E C I D I M

1.- Estimant el recurs de suplicació interposat per la representació processal de Joan Josep F.A. contra la sentència del Tribunal de Corts de data 20 de juliol de 1994, reduint la pena de presó ferma a trenta mesos (en substitució a la de tres anys pronunciada pel Tribunal de Corts).

2.- Confirmar la pena d'expulsió definitiva, la multa i totes les altres disposicions del judici.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.